

стратегічного управлінського обліку побудовані на основі концепції єдиного облікового простору, але акценти з інформаційного забезпечення оперативного управління переміщуються на стратегічне управління. Застосування в обліковій практиці концепцій стратегічного управлінського обліку дозволяє системі бухгалтерського обліку відображати не тільки ретроспективний погляд на господарську діяльність, але й працювати на випередження можливих подій і тенденцій.

Список використаних джерел:

1. Атамас П.Й. Управлінський облік: [навчальний посібник] / П.Й. Атамас – К: Центр учбової літератури, 2006.
2. Бойцова Н., Суворова С. Методичні аспекти управлінського обліку витрат на будівельних підприємствах. // Проблеми теорії і практики управління. – 2006. – №5. – С. 57-63.
3. Ушацький С.А., Шейко Ю.П., Тригер Г.М. Організація будівництва: Підручник. – К.: Кондор, 2007. – 521 с.

Шершун Віолета Віталіївна,
студентка спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»,
Головачко Василь Михайлович,
к.е.н., доцент кафедри обліку
і оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

В умовах формування ринкових відносин та великої кількості різних форм власності виникає потреба удосконалення функцій управління процесом виробництва, що викликало необхідність створення госпрозрахункових органів фінансового контролю та аудиту. Для початку роз'яснення потребує удосконалення та подальша розробка національних нормативів аудиту; покращення методики й організації аудиторських перевірок та їх якості; впровадження оптимальної та чіткої методики визначення вартості аудиторських послуг; регулювання питання аудиторської етики, підготовки і підвищення кваліфікації аудиторів та інші. Аудит є важливим механізмом підтвердження об'єктивності фінансової інформації суб'єктів господарювання [2].

Вирішення вище зазначених проблем сприятиме укріпленню позицій та авторитету аудиту й аудиторської діяльності в Україні. Важливим для поширення аудиту на ринку послуг є реклама - серед потенційних замовників, з одного боку, та серед громадськості з іншого. Аудиторська спільнота має постійно роз'яснювати, що аудит – це не тільки підтвердження звітності за вимогами Державної комісії цінних паперів та фондового ринку України, а також і контроль-правове супроводження діяльності, консультування з питань правового та договірної забезпечення і розробка системи внутрішнього аудиту [1].

Аудит внутрішньогосподарських розрахунків здійснюється з метою висловлення незалежної професійної думки щодо правильності їх відображення у первинній звітності та повноти і достовірності їх згортання під час формування зведеної фінансової звітності підприємства. Аудитор повинен підходити до перевірки внутрішньогосподарських розрахункових взаємовідносин з достатнім рівнем професійного скептицизму через відсутність впевненості в тому, що вся інформація щодо таких розрахунків відображена на рахунках бухгалтерського обліку та адекватно розкрита у звітності. На початковій стадії аудиту потрібно ознайомитися із бізнесом клієнта, провести експрес-аналіз, виробити загальну стратегію аудиторської перевірки та встановити масштаби роботи, яку слід виконати [3].

Наступним кроком цієї стадії аудиту є складання плану та програми аудиторської перевірки. Дослідна стадія аудиту внутрішньогосподарських розрахунків передбачає застосування у логічній послідовності таких дій: перевірку системи внутрішнього контролю; виявлення переліку відокремлених структурних підрозділів підприємства; ідентифікацію та класифікацію внутрішньогосподарських розрахунків, їх дослідження за формою і по суті; дослідження адекватності розкриття інформації про внутрішньогосподарські розрахунки у первинній та зведеній фінансовій звітності. На цій стадії потрібно з'ясувати, чи існували значні суми нерозкритих внутрішньогосподарських розрахункових взаємовідносин внаслідок обману чи шахрайства, що могло б призвести до приховування істотних операцій, особливо 131 таких, що були здійснені за підробленими документами та таких, що не відбулися насправді. Тобто аудитору необхідно оцінити ризики того, що інформація про предмет перевірки може бути суттєво викривлена [4].

Систематизовані за результатами дослідження методичні підходи до аудиту внутрішньогосподарських розрахунків забезпечують більш адекватний підхід до перевірки таких розрахункових взаємовідносин з метою їх достовірнішого розкриття у фінансовій звітності, що, своєю чергою, підвищить ефективність управління підприємством [5].

Отже, головними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні в сучасних умовах мають стати:

- 1) внесення необхідних змін і доповнень до Закону України „Про аудиторську діяльність” з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності та розширення переліку підприємств, для яких щорічна аудиторська перевірка обов'язкова, а це збільшить ринок аудиторських послуг, а також введення додаткових положень, які б чітко унормували взаємовідносини аудитора та клієнта;

- 2) поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів;

- 3) удосконалення навчальних планів підготовки обліковців у вищих навчальних закладах з метою адаптації набутих знань до потреб ринку аудиторських послуг[1].

Підсумовуючи, варто зазначити що аудиторська діяльність в Україні у розрізі євроінтеграційних процесів потребує обговорень у широких колах професійної спільноти та співставлень з міжнародною практикою провадження аудиторської діяльності, що прискорить приведення діяльності аудиторів у відповідність до європейських норм. Багато аспектів аудиторської діяльності в Україні вимагають доопрацювання та розвитку відповідно до ЄС. Основні проблеми та невідповідності проявляються в таких питаннях: процедура формування та склад наглядових органів, фінансування, прозорість і контроль за аудиторською діяльністю.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Очеретько Т. І. Основні проблеми та перспективи розвитку аудиторської діяльності в Україні / Очеретько Т. І., Євсєєнко В. О. // економічні науки. – вип. 10(4). – с. 100-105
3. Аудит в Україні: від проблем до процвітання. Голова аудиторської палати України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://auditukraine.blox.ua>
4. Яремко І. Й. Методика аудиту внутрішніх розрахунків / Яремко І. Й., Литвиненко Н. О. // вісник львівської комерційної академії. Серія економічна. – вип. 35. – с. 425-430.
5. Н. М. Проскуріна «Ефективна економіка» // фахове видання України з питань економіки // Ефективна економіка № 7, 2018.

Гаврилець Михайло Юрійович,
магістр зі спеціальності «Облік і оподаткування»,
Мукачівського державного університету,
Науковий керівник: к.е.н., старший викладач кафедри
обліку і оподаткування та маркетингу **Королович О.О.,**
Мукачівського державного університету

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних умовах розвитку національної економіки України однією з головних передумов ефективності індустрії туризму є розробка концепції обліку діяльності підприємств туристичної сфери, яка б відповідала національним інтересам держави. Державне регулювання бухгалтерського обліку та звітності підприємств всіх сфер діяльності в Україні здійснюється з метою встановлення єдиних правил ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, яка є обов'язковою для всіх суб'єктів господарювання, створених відповідно до чинного законодавства, незалежно від організаційно-правових форм та форм власності.

Останніми роками питанням туризму приділяється значна увага, що пов'язано

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>